

W.P.
Miller Boh.
Zdo Thunow Export 38

ROČNÍK A.

1935, 14. září 1935.

Číslo 37.

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

Adresa	Jednotlivé číslo 35 gr.	Předplatné pro Polsko:
redakce a administrace:	Cena inserátů:	na rok 10 p. zlotých
Kvasilov na Volyni	velk. 1/3 zadních stránek	na půl roku 5 "
Rukopisy se nevracejí.	10 zl. za jednou.	na čtvrt roku 3 "
	V předu o 50%, draže.	Předpl. do Československa
	Při další inserci značná sleva.	na rok 60 Kč.
		Do Ameriky a Kanady
		na rok 18 zl. polsk.

O výchově mládeže české.

Každý z nás, koho zajímá život naší menšiny, a kdo jej alespoň částečně sleduje, jistě zpozoroval, že v poslední době není u nás na Volyni cosi v pořádku, a že od toho „cosi“ jsou vážně otráveni fundamenty našeho národního života a atmosféra občanská je otrávena jedem rozkolu. Stala se ta změna, jak se zdá, od té doby co se počaly tvořiti v našem středu, zejména v kruzích nerozvážené mládeže, tábory náboženské různých směrů a pod různými hesly. Žádný z nich, bohužel, jak se zdá nesměruje k jednotě národní a ani jeden z nich si ne zvolil heslo: „Jsme mládež česká, což svorně spějme k jednotnému cíli!“

Jak mile zní toto slovo — „česká!“ Věřte, že tak příjemně vždy lahodí mému sluchu, že bych si ani jinak nepřál slyšati. Tuším, že každý z nás, kdo se cítí národovcem, kdo v skutku má v sobě jádro češství a lásku pro naše české „já“, přál by si jistě vždy a všady čísti a slyšeti, zvláště při slově „mládež“, nerozlučně a pouze jen „česká“. Ve skutečnosti, bohužel, je tomu jinak. Potkáváme stále v našem časopise (aneb i v jiných): „mládež katolická“, „mládež evangelická“ a t. p. a tak nějak podivně mi to vždy zní, a tak to působí na mé smysly, že se mimoděk pozastavím nad tímto škodlivým pro nás volyňáky zjevem, a jsem v obavě zdá se mezi nás nevrací doba odžilého středověku. Divím se velice nerozváženosti těch osob, které se opovažují takto tříštiti naši malou hrstku na jakési, nepřátelské sobě navzájem, skupiny. Štěstí, že se toho varuje dosud mládež pravoslavná, to bychom měli ještě více stran, a snad bychom museli druh před druhem utíkat, jelikož by štvance a v některých místech i pranice neměly mezi. Což nám nepostačí ten, tak překrásně zvučící název: „mládež česká?“ Či se snad za něj stydíme a proto hledáme názvy jiné? Či snad nepřijeli naši pradědové z té krásné „země české“ na Volyn? Nikdy se však nestyděl tvrditi, že jsou Čechy ze „země české?“ Tak tomu bylo vždy a tvrdím, že tak tomu má býti i dále! Nepocházíme přece ze země evangelické, katolické ani pravoslavné, nejsme tudíž potomky podobného národa, jsme synové národa českého, je-

hož kolébkou jest ta krásná naše stará vlast. — Jsme při tom národ jeden a proto také jest naší svatou povinností spěti k cíli jednotnému, vychovávat mládež v tomtéž duchu národním a hesla stranická zanechat pro vždy, pokud není pozdě. Radím na tomto místě našemu lidu a mládeži, aby odmrštila každé stranické počínání, vedoucí k našemu národnímu rozkolu a vzájemné nenávisti.

Jsem také člověkem věřícím a snad i dobrým křesťanem, nikoliv však náboženským fanatikem aneb sobcem. Myslím tudíž, že ačkoliv Bůh jest v jedné osobě, přes to vše, že jeho velikost postačí pro všechny křesťany, tím více pro nás Čechy, aniž bychom se musili mezi sebou nenávidět a tříštiti, zvláště když každý z nás má možnost Boha ctít dle svého vlastního přesvědčení a náboženského obřadu v domech božích, jež jsou pro ten účel postaveny.

Co se týče sjezdu mládeže, řekl bych, že v žádném ohledu nemají nositi tato nábožensky stranické zabarvení, jelikož v tom případě vychováváme z naší mladé generace nezdravý a stranický element, který bude jistě horší nás, jelikož bude k tomu již od nás veden, který v budoucnu nedovede nic sceliti, nic svorně tvořiti a jen se tříštiti a štváti navzájem, jelikož ho tomu naučíme my sami. Nechtěl bych na sebe bráti tuto zodpovědnost před historií naší menšiny, citil bych na sobě vinu národního provinilce, jenž podkopává základy zdravého češství, kterému hrozí nepochybná katastrofa, nezměníme-li svoji stranickou taktiku a neodložíme-li včas otravnou svoji zbraň.

Vyslovuji zde tyto náhledy, abych vyhověl prosbě mnohých našich krajanů, jimž záleží na jednotnosti naší i beztoho slabé volyňské větve. Děním se zde zároveň svými názory s českou veřejností jako vychovatel naší mladé generace, je-li správná a nestraničná výchova mládeže leží na srdci jako nejvyšší ideál, jako životní úkol.

Neupírám ovšem nikomu práva na výchovu mládeže ve svém směru náboženském, připomínám toliko, že tato výchova má býti provozována moudře, v jistých mezích a na odpovědných místech. Nemá však to býti bubnováním na celý svět, že v té neb v oné osadě se koná velký sjezd

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

pravoslavné, katolické aneb evangelické mládeže, a kdo nep tří k té straně nemá tam co dělati, třebaš by byl i stoprocentním Čechem. Tak to nemá býti, a pokud tak bude, nic se svoji mládeži nedokážeme a můžeme se obávat o svoji budoucnost. Chceme-li se blýsknouti do světa svoji pokrokovostí, chceme-li ukázati světu jakou máme mládež, tož ukažme vůbec mládež naši, mládež českou, seskupenou ve „svazích české mládeže“, neroztržiténou na rozmanité tábory náboženské jako ve středověku.

Dovedme to provésti ku př. tak, jak to činí naši Sokolové. Zde nikdo nemá napsáno na čele, ani na kabátě ani též na praporci jakého je směru. Zde každý vystupuje jako Sokol, Sokol náš, ryze český, na nějž hledí každý opravdový Čech s úctou a národní hrdostí, jako na nejdárnější vykvět naší menšiny a n šeho národa vůbec. Sokol se nestydí za to, že je nazýván Sokolem českým, za žádný slib si od nikoho nedá nic stranického namluvíti a také se jinak nechce nazývati neb ví, že patří nám všem, celému českému národu.

Věřím pevně v rozvahu našeho lidu a v dobrou vůli jeho vůdců a doufám, že každý, dle své možnosti, se vynasnažíme, aby pominulo v našem středu to zhoubné pro jednotu národní štvaní, a že ideal výchovy naší drahé mládeže v duchu čínském a vlasteneckém se stane svatým ideálem všech nás Volyňských Čechů. Svornosti a jednotě Zdar!

Jiří Rebl.

Desítiletí Odboru ČMS v Kupičově.

Za pochybného rána, dne 1. září t. j. v neděli, rozjeli jsme se z našeho vojvodského města silnicí kovelsk u směrem ke Kupičovu, abychom učinili zadosť pozvánkám a jednak, abychom posílili svoji návštěvou naši českou skupinu v shora

Besídka.

J. R. Scherer:

Příchod do Indie.

Indie! Kdo o ní nesnil a nezatožil po ní? Země tajemná a romantická. Země přepychových paláců, mramorových mešit a bohatých chrámů. Země tygrů, kober a jiných hadů. Domov malarie a cholery.

Ano, je tajemství v Indii. 300,000,000 Indů je záhadou, proč se nemohou dosyta najíst. Ano, je romantika v Indii, ale také strašná bída. Za zdmi přepychových paláců panuje žalostná chudoba. Ale turisté, projíždějící zemi v nádherných vlcích, vidí tuto bídu jen zřídka. Umínil jsem si, že budu pozorovati nejen mramor, nybrž i bídu.

Lidé obyčejně považují Indii za zemi, kde se lesknou klenoty v pestrobarevných průvodech, za zemi doslova pokrytou mramorem a hemžící se úctyhodnými maharadži, kteří jezdí na ozd bených slonech. Ale na každou tašku na malované střeše připadá tisíc ubohých chatrčí. Na každého šlechtice připadá deset tisíc chudáků. Zkrátka, Indie je velmi horký kus světa, kde 350,000,000 lidí se modlí k milionům různých bohů, kde ročně zmírá 23,000 lidí (a 100,000 domácích zvířat) následkem přepadení tygry a hady.

Musíme uvážit, že Indie není jediným národem, nybrž, že je složena z mnoha rozličných národů. Indie je asi poloviční velikosti celé Evropy,

jmenované osadě. Cesta mýjela velice rychle, automobil pojídal kilometr za kilometrem, až konečně před Holoby slunéčko se na nás usmálo a pak po celý den, svítilo a hrálo do samého večera. Z Holob byla cesta po předešlých deštích místy moc rozblácená a proto jsme jeli zdlouhavě, až konečně po velmi houpavé cestě dorazili jsme na místo určení.

Kupičev — je velice roztáhlá osada, dělí se na Kupičev český a ukrajinský. Český Kupičev počítá něco více než 200 domů a jsou tu krajani středně zámožní, převážně stav rolnický. Hlavní ulice je široká, ale zaplněná obchody židovskými. Tu a tam se nachází dům český. Za to výše kolem „náměstí“, jednoho i druhého, sedí český dům vedle domu. Nevím proč vlastně zakladatelé Kupičeva se zde usídlili, když ani silnice, ani dráha tu není a od města jsou poměrně velice vzdáleni. Konečně to patří minulosti a nápravy prozatím tu není. Třeba pouze konstatovati, že kupičevští jsou jakýmsi výběžkem kolonisačním naší menšiny na Volyni. Je pravda, že třeba vždy na osadu tuto pamatovati již z toho důvodu, že je tak zastrčená. Kupičev má pěkně upravenou školu, kde působí český učitel pan Půlpytel, ovšem jako jeden ze sedmi. Dále je tu kostel, pravoslavná církev a modlitebna. Co každého podiví, že Kupičev má až dvě náměstí a na jednom dokonce je postaven český národní dům.

Odpoledne ve 2 hodiny v hostinci pana Ducháčka byly zahájeny oslavy 10letého založení Odboru ČMS v Kupičevě. Po odehrání polské hymny postupují čísla recitační, hudební, proslovy, zpráva z desítileté činnosti, zpěvy a konečně závěr hymny „Kde domov můj“. Celá akademie byla tak důkladně propracována a vidět bylo, kolik práce bylo vynaloženo od všech činitelů, kteří s přípravami a konečně s provedením měli co činiti. Nejen, že nutno tu zvláště poděkovati výborné nastudová-

ale mnohem kosmopolitičtější. Je to prolínání 45 různých ras, které mluví 200 různých jazyků a polovinou tisíce rozmanitých nářečí. Je tam 250,000,000 Indů rozdělených ve více než 2000 kast, jež přísně hlídají hradby oddělující je od ostatních, ale společně se stavějí na odpor 70,000,000 islamů a 30,000,000 nedotknutelných.

A zrovna tak pronikavé kontrasty jsou i v podnebí. Na severu jsou krajiny, které jsou tak nádherné jako švýcarsko v létě. Jsou tam provincie, kde vládne smutek pouště. V určitých krajích prší přímo divuvíálně (v Asamu 10,000 milimetrů ročně); v jiných krajinách neprší téměř nikdy (v Beludžistanu ročně 100 mm). V r. 1899 napršelo v Asamu dokonce 15,000 mm (jenom v červnu 5000 mm, kdežto v Londýně naprší ročně méně než 700 mm ročně. V Indii jsou vskutku ohromné protivy, větší než na evropské pevnině, a člověk pochopí, že musí býti velmi nesnadným úkolem ovládati tuto „zemi“.

Kdo ještě neslyšel o Gandhim, nejslavnějším žijícím Indu? Užívá se však právem názvu „Země Gandhiova“? Gandhi je nerad viděn v 700 „neodvislých státech“, kde žije 80,000,000 Indů, ovládaných maharadži. Gandhi není uznáván za proroka a zachránitele ohromnou částí jiných 270,000,000 Indů, kteří žijí v provinciích. A přece jeho jméno je pronášeno v každé politické a hospodářské rozpravě, ve vlcích i v prodejnách i na ulicích. Dneš jsem poslouchal rozhovory mezi Indu a Angličany. Jeho vliv v životě Indů je nesmírný, třebaže to nedělá radost jeho protivníkům v Indii

ni všech „vlastních“ přednesených básní, které nesly stylisací jen a jen národní a k uctění naší nejposvátnější pro nás instituce „České Matice školské“ na Volyni. Kolik jsme ve všech přednesech slyšeli hřejivých a buditelských slov a věť! Kupičev nás přesvědčil, že není naše větev volyňská na úpadku ve smýšlení národním, nýbrž naopak, že Kupičev nutno zařadit mezi pokrokové české osady na Volyni. Byly tu momenty tak dojemné, že srdce tíhlo od krajaneky, ku krajanovi a šeptalo k uchům všech: „díků vám všem, za tak vysoké city národní“. Prozraditi musím čtenářům, že celá slavnost se svoji sváteční přípravou nadchla tak srdce hostů, že jsme slyšeli v projevech jich to, čeho nikdy žádná sebe větší a uzavřenější schůze česká na Volyni dosud svědkem nebyla. Rozvučely se slova po celém sále a slyšeli jsme stesky na dobu dneška a poukazy, že by s námi mělo býti počítáno jinak, než tomu je dosud. Tedy slavnost byla nadmíru okázalá. Zdar kupičevským! Příklad kupičevský jasně načrtuje, že nepropadáme, nýbrž ve smyslu kulturním rosteme.

Malinský Jos.

Batovy školy práce slavily desítiletí.

Letos je tomu deset let, co byla ve Zlíně založena Tomášem Baťou škola práce. Založení školy, která vychovala několik tisíc absolventů zaměstnaných ve Zlíně, celé Evropě i v zámoří bylo oslaveno řadou slavností dne 1. září t. r.

V čase deseti let vyšlo ze školy práce 2.130 absolventů, ze kterých 37 jest vedoucími v odděleních výroby kůže, 17 nachází se na vedoucích místech ve výrobě gumy, 69 vedoucími v pomocných

i mimo ní.

Na lodi „Elephante“ jelo se mnou několik Indů z vyšších kast. Ti nikdy nešli do společné jídelny; zůstali ve svých kajutách a jedli jenom ty pokrmy, které jim připravily jejich manželky. Brzy jsem se s nimi spřátelil, neboť po celé hodiny jsem naslouchal jejich tklivým, lkavým písním a exotické hudbě. Mluvili jsme o Gandhim a jiných časovostech. Jedl jsem jejich koláče a roztodivné lahůdky; oni však ode mne nepřijali ani kousku čokolády nebo ovoce, poněvadž těch jídel se dotkly mé ruce, ruce křesťana, člověka, který není příslušníkem žádné kasty. Tito indiští gentlemani neviděli v kastovníctví nic špatného. Naopak považovali je za velmi užitečné a příjemné (přirozeně, pro Indý vyšších kast) a poznamenali, že v Evropě a dokonce i v Americe jsou podobné třídní rozdíly.

1. února 1931 velmi časně zrána shromáždil se na palubě hlouček turistů. Při východu slunce jsme spatřili Indii v podobě tenkého pruhu země. Každého, kdo tam jel po prvé, zmocnila se nesmírná radost. Po chvíli veplula naše loď do řeky Hugli, která tvoří jednu větev říční delty Gangu. Co jsme viděli, nikterak se nepodobalo obvyklé představě o Indii; 250 továren na jutu, kde je zaměstnáno za normálních okolností 300.000 dělníků. Za světové války továrny v Kalkutě mohly dodávat měsíčně 80.000.000 pytlů pro evropské bojiště. Ale dnes je tam právě taková nezaměstnanost, jako jinde na světě.

Kalkuta je moderní město mající téměř 1 1/2 milionu obyvatelů. Je nesmírně bohatá skvělými chrámy a evropskými domy, velkými parky a širo-

závodech. Několik set je řídicími prodejen Baťa v Československu a mnoho v sesterských závodech Baťa v zahraničí, 17 je samostatnými obchodními řediteli v celém světě jako v Kairu, Gibraltaru, Honolulu, Hangkongu, Bagdadu i j.

Škola práce má dnes 37 tříd obuvnických, 11 tříd strojnických, 1 chemickou, 5 obchodních, 7 kursů na psacích strojích i 5 celoročních kursů jazykových, celkem 66 tříd, 87 učitelů i profesorů. Ve škole práce se učí 14 národností; učí se tam tomu, co jest potřebné celému světu to jest — „spolupráci“.

Mimo Českoslováků se učí ve škole práce 14 Angličanů, 12 Indů, 4 Arabové, 136 Jihoslovánů, 28 Francouzů, 35 Němců, 1 Buihar, 9 Nizozemců, 1 Vlach, 6 Švýcarů, 8 Rumunů, 3 Rakušané, 2 Američané, 18 Poláků, mezi posledními jest též několik našich volyňských krajanů.

Před několika dny Polákům vypršela lhůta pracovní, proto musely mnozí vyjetí ze Zlína; asi polovic přijelo do Chelmu a šest bylo posláno do Jugoslavie, mezi nimi též tři naši krajané: Palla, Maršík a Liška.

Zlín (Echo Chelmu.)

D o p i s y.

Ludvík Štěpánek zemřel.

Mezi našimi krajany v okolí Lucka byl velmi dobře známý svou svéráznou povahou. Naši dobu nechápal ačkoliv slul moudrým člověkem. Žil předválečnými ideály; kritisoval dnešní poměry a za to nebyl oblíben u polských úřadů. Rád debatoval

kými ulicemi. Všude se hemží automobily a lidé; ale všechnen provoz se rázem zastaví, objeví-li se na ulicích kráva. Policisté nemusí ani nic nařizovat, neboť každý ví, že krávy jsou posvátné. Běda tomu, kdo by usmrtil takovou sveticí! Rozhodne-li se odpočinouti si uprostřed ulice, na chodníku, v parku nebo přede dveřmi jatky, nikdo by se neodvážil zahrnat ji. Má-i hlad, bez estychu se popásá na zelených sladkostech zelináře. Je královnou indické Indie. Z jejího přechodu mají radost jenom chudáci, neboť mají právo krávu — podojiti.

Na okraji chodníku je viděti kravský trus, který schne na slunci. Suché „trusové koláče“ jsou posvátné a prodávají se v bazaru jako topivo. Na chodnicích je mnoho prodavačů a prodavaček ovoce, kteří sedíce v dřepu na patách nabízejí své zboží v ošatce. Nekvete-li obchod, hodí svůj „krám“ na hlavu a jdou do výnosnějšího koutu ulice.

Tu prodavač hrnců otvírá svůj obchod v „bazaru“. Je tam plno moskytů, ale nesmí jich zabíjeti. Začne-li hmyz ssáti krev z jeho ruky, musí to dovolit, protože v moskytu se může nalézati duše praděda. Přece však má užitečný prostředek. Majitel krámu zapálí kadidlo a moskyti rychle hynou. Tak je vinno smrti hmyzu kadidlo, nikoli obchodník. Nejpřísnější v tomto ohledu je náboženství Žain. Chrám příslušníků této sekty v Kalkutě je velmi krásný. Oplývá mramorem, mozaikou, krystaly, zlatem a stříbrem a v jezírku před chrámem se všechno zdvojnásobňuje.

U veletoku Gangu viděl jsem hořeti lidské mrtvoly uvnitř hranic dříví. Boháčii byli úplně skryti v polenech, ale chudákům bylo vidět nohy a lebky s obou stran. Spalování trvá tři — čtyři

o otázkách veřejného života, avšak jsouce egoisticky založeným, nebyl schopen žádných humanitárních skutků. V rodině byl nepřejednaným despotou. Děti se vdávaly a ženily proti jeho vůli. Posledním pořízením rodný majetek byl odkázan nejmladší dcéři — miláčku, ačkoliv syn od mladých let živil mimo otcovský dům. A L. Štěpánek nebyl chudšasem. Měl na půjčkách mnoho peněz, ano byl znám daleko široko jakožto člověk bohatý. Leč bohatství v rukách podivína nebývá produktivní a tak ani L. Štěpánkovi nikterak neposloužilo k dobru. Jeho stavby a veškerý inventář představují pouhý chaos; spousty obilí hnilo v sypkách. Postavení svých dětí jak po stránce hmotné tak též kulturní nesnažil se zlepšiti. Ba ani on sám nedopřál si zvláštních osobních výhod. Byl to typ starého zatvrzelého sedláka, který viděl ideál života v těžké mozolné práci a který veškeré city a tužby vlastních dětí ignoroval, když se rozbíhaly s jeho vůlí.

Byl členem České Matice školské a jiných spolků avšak zvláštní obětavosti na poli kulturním neprojevoval. Cítil se vždy Čechem a toužil spatřiti českou zemi ba i složití své k ní tam mnil, avšak nebylo mu toho dopřáno. Dne 30. srpna se konal jeho pohřeb na Stromovském hřbitově. Celá rodná obec a mnoho lidí z okolí jej doprovázelo na této poslední cestě. Byl vždy demokratou a na blízký hřbitov dle jeho přání vezli rakev s tělesnými pozůstatky na selském voze párem zamílovaných koní, kterými jezdil do Lucka. Smuteční průvod byl doprovázen dojemnou hudbou a zpěvem, který se zakončil českou národní hymnou.

hodiny. Co se nezapomíná za tu dobu, hází se do vody Gangu. Často je vidět, jak napolo spálené vnitřnosti a srdce plují v posvátné vodě, z níž pijí poutníci nedaleko se koupající. Věřící ujišťují, že Ganges je tak posvátný, že jeho vodu nemůže nic znečistiti.

Nejdůležitějším, ale nejméně imponantním chrámem v Kalkutě je chrám bohyně Kali. Hlavní bohové indické Trojice: Brahma stvořitel, Višnu udržovatel a Šiva božítel mají různé manželky a děti. Z těch někteří jsou dobrými bohy; jiní jsou strašní. Nejohrovnější, Kali, manželka Šívova, je velmi krvežíznivá. Každodenně je stínáno několik desítek kozlů na dvoře chrámu bohyně Kali, aby uhasili její žízeň. Ve vedlejší síni se modlí a studují posvátné knihy mudrci a „svatí lidé“. V jiném koutě dvora hlouček poutníků vzývá oheň. Blízko stojí strom čampak, na jehož větve ženy zavěšují stuhly jako obětní dary s pevnou vírou, že budou mít syny. Mezi žebráky a poutníky se procházely posvátné krávy. Zpěvy, zvony, výkřiky a modlitby ve stu různých jazycích splývaly v obraz největšího zmatku. V nedalekém jezírku se koupaly ženy, které toužily po dětech.

V hlavní svatyni sedí obrovská socha bohyně Kali, jež má čtyři ruce, tři červené oči a krvavě rudý jazyk visící až po pás. Okolo krku visely květy a věncoví. Při spatření bohyně poutníci upadali do náboženského křiku. Na nohy Kaliiny vylévali posvátnou vodu, kterou přinesli z řeky Gangu. Výtok je venku. Tam chytají vodu — nyní dvojnásobně svatou — jiní poutníci, kteří ji pijí, aby očistili své duše i těla ode všech hříchů. Tak mně to vysvětloval chrámový kněz, který mně to dělal průvodce, aby dostal zpropitné.

Z esperanta přel. F. Omelka. „Nár. Osv.“

Životní dílo L. Štěpánka bylo zakončeno na 69. roku. J.

Po volbách.

Volby do sejmu jsou skončeny a minuly celkem klidně. Jen ojediněle byly hlášeny výtržnosti. Volební účast podává oficiální tisková kancelář na 46,51 proc.

Velkou volební účast prokázala zejména Volyň — přes 60 procent. Volyň bude v novém sejmu reprezentována těmito poslanci:

Luck — Smoczkiwicz Dezydery, inž. Tymošenko Sergěj.

Kovel — Suchorzewski Leon, burmistr, Pevny Petr, novinář.

Sarny — Wielhorski Vladislav, řed. školy, kn. Volkov Martin, pravoslavný farář.

Rovno — Hoffman Jakub, učitel, Bura Nikita, rolník.

Křemenec - Dubno — Puławski Ignát, b. poslanec, Skrypnik Štěpán, novinář.

S ožení nového sejmu podle povolání poslanců vypadá takto:

45 drobných zemědělců, 24 statkářů, 17 profesorů a učitelů, 9 lékařů, 13 advokátů, 3 notáři, 6 inženýrů, 17 úředníků státních, 21 úředníků samosprávních, 4 duchovní, 5 důstojníků, 12 průmyslníků, 6 obchodníků, 6 řemeslníků, 8 publicistů a novinářů, 8 úředníků soukromých a 2 ženy.

Jiří Rebl.

Naše ideály.

Jsme národ český, rodem z slavné říše,
kde Labe s Vltavou a Moravěnka tiše
se vinou požehnaným krajem,
pozemským, utěšeným rájem.

Jsme národ pilný — dbalých předků syny,
jenž na Volyň přinesl velké činy,
by zvelebili její žirné země
a povznesli tuzemní plémě.

Jsme národ vděčný, z pradědů toť máme,
jimž vděčnost, úctu povždy zachováme
a chránit budem vždy odkazů dědů: —
povznášet na Volyni pokrok, vědu.

Jsme národ věrný, důsledný a dbalý,
jenž střeže otců svaté ideály,
plnit dovede idee sokolů
a otrávit se nedá jedem rozkolů.

Jsme národ družný, — svorně spějme k předu
za jedním cílem, dle odkazů dědů!
Svornost buď pro nás povždy heslem
a láska — nejmocnějším veslem!

Jsme národ zdatný, pilný, zdravý,
tož buďme také více obětaví!
Matici školskou štědře podporujme
a věrně při ni všichni stůjme!

Pak stane se z nás větev pravých Čechů,
své řeči věrná do posledních vzdechů,
již nikdo nikdy neodolá...

a národ náš pak hrdě zvolá:

— „Jsme národ mocný, byli jsme a budem,
dědictví svého nikdy nepozbudem!
A dokážeme světu svými činy,
že předků hodnými jsme syny!“

Kronika.

Důležitější politické události.

SPOLEČNOST NARODŮ.

Tento týden sešlo se valné shromáždění Společnosti národů. Předsedou byl zvolen ministr Beneš. Shromáždění se připisuje historický význam, jelikož jest mu řešiti důležitý spor italsko-habešský a zameziti vypuknutí války. Zatím však je nálada v Ženevě pesimistická.

ITALIE.

Mussolini nařídil, aby byly v nejbližší době provedeny v Itáli i v osadách všeobecné srazy fašistických sil. V určený den bude dáno znamení zvony, sirénami a bubny jak v městech, tak i na vesnicích, a na toto znamení se obléknou všichni členové fašistických organizací v své uniformy a sejdou se v sídlech svých organizací, nebo v místnostech, které jim budou určeny. Milice se shromáždí v kasárnách. Členové, sídlící v cizině dočasně nebo trvale, ohlásí se telegramem tajemníkovi své organizace. Takto shromážděné síly zůstanou na místě srazu až do půlnoci, nebude-li vydán jiný rozkaz. Členové Ballily (organizace mládeže), zůstanou na místě srazu až do 9. hod. več. Další rozkazy budou dány až na místě samém. Je to mobilisace celé fašistické Itálie na zkoušku?

U. S. A.

Známý „diktátor Louisiany“, senátor Huev Long, který chtěl kandidovat v příštích presidentských volbách proti Rooseveltovi, stal se v neděli obětí atentátu. Když procházel podzemní chodbou, spojující senát se sněmovnou státu Louisiana, vystřelil na něho neznámý pachatel dvě rány a zásáhl ho do břicha. Dva strážci, kteří Longa provázeli, pachatele na místě zastřelili. Senátor Long svému zranění podlehl.

ŘECKO.

Ministerský předseda Tsaldaris vydal proklamaci, kterou se nařizuje lidové hlasování o obnovení monarchie.

ŠVÝCARSKO.

Hlasování lidu o celkové revisi švýcarské spolkové ústavy skončilo zamítnutím revise poměrem 510.000 ku 193.000 hlasů. Pro revisi hlasovaly konservativní a fašistické skupiny, proti revisi byli sociální demokraté a selská strana.

NIČIVA SMRŠŤ NAD VALAŠSKEM V ČESKOSLOVENSKU.

Počátkem minulého týdne nastala po krásné slunné neděli náhlá změna počasí. Nad celou Moravou se přeháněly bouře, jež zvláště ve východních končinách nabyly značné intenzity a způsobily mnoho škod. V pátek navečer dne 5-IX. přihnala se nad Valašsko bouře zvláště silná, jež přešla u obce Polichno za Luhačovicemi v ničivou smršť. V malém údolíčku stočil se vítr do dravého víru a natropil ve třech minutách strašnou spoušť. O jejím rozsahu dává dostatečnou představu skutečnost, že v obci, čítající 80 čísel, byla způsobena škoda přes 300.000 Kč. Smršť rozmetala střechy 30 domů a zbořila tři stodoly.

Všem našim přátelům a známým se smutkem oznamujeme, že dne 3. září t. r. zemřela ve staří 63 roků

Anna Vilímková.

Všem, kdo naši drahou zesnulou k věčnému odpočinku doprovodili vzdáváme touto cestou vroucí a upřímné díky.

Truchlící rodina.

Od redakce.

V dnešním čísle končí román St. Dzikowského „Exotické Polsko“. V příštím čísle začneme uveřejňovati na tomtéž místě divadelní hru K. Plamínka „V poutech“, obraz z volyňského života, již možno bude též vystřihovati a později svázati v knihu.

Jest tedy v zájmu každého zajistiti si řádným a včasným předplacením nerušené docházení listu.

Před zahájením VI. Volyňských trhů.

V pondělí 16. září volyňským vojevodou p. Henrykem Józewskim budou slavnostně otevřeny VI. Volyňské trhy. Zájem o letošní trhy jest neobyčejný. Všechny pavilony jsou již obsazeny. V rámci trhů bude se konati výstava hospodářského dobytka a koní. Volyňská Zemědělská komora postavila svůj zvláštní pavilon. V nové budově bude rovněž státní monopol tabákový. Tím se stávají Volyňské trhy přehlídkou volyňského průmyslu a zemědělství.

—o—

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Dnešní číslo obsahuje stránky 193—195 knihy St. Dzikowského „Exotické Polsko“ v překladě inž. Aloise Knotka.

Quetta, obležené město mrtvých.

(Dokonč.)

Zemětřesení v Quettě se lišilo od všech ostatních tím, že záchvěvy přicházely po delší době za sebou, takže už zhroucené domy byly ještě více srovnávány se zemí a drtily pod sebou nešťastné obyvatele, uniknůvší do ulic. Policie byla zničena, protože celá policejní posádka, spící v jedné kasárně, byla rázem zasypána. Vojáci, kteří byli poslání na místo zkázy, nemohli ani podle plánu zjistit, kde co stálo a museli pracovat jako archeologové. Nemohli se však dlouho zdržeti, protože už za čtyřiačtyřicet hodin město zavalil zápch, jaký se vznáší nad bojištěm a celých deset dní zněl zoufalý křik těžce zraněných obětí, jimž nikdo nemohl pomoci.

Když dozněla poslední sten raněných, přišel rozkaz opustit město. Vojáci hnali před sebou domorodce, zůstávají na živu a potom oblehli rozvalené město na celý rok. Zdravotní úřady totiž doufají, že do té doby slunce, horko a vzduch vyčistí neblahé místo tak, že pozůstatí se budou moci do něho vrátit a hledat pozůstatky svých druhých i majetku.

Nikdo však neví, jestli tento ohromný hygienický pokus bude mít úspěch či nikoliv, neboť ještě nikdy nebylo vyzkoušeno nic podobného.

Zkušenost ukázala, že tyto tyfové bacily nehynou, když zahyne tělo, nýbrž stávají se ještě virulentnějšími, zatím, co tělo hnije. Proto je město mrtvých obleženo, aby se z něho nerozšířila tyfová nákaza, jež by mohla skosit víc obětí než samo zemětřesení.

Další nebezpečí hrozí od cholery, která dovede na Východě vyvolat strašlivé epidemie, jež při tamních špatných hygienických poměrech a zástalosti obyvatelstva lze jen velmi těžko potírat.

A tak podaří-li se velký hygienický pokus s Quettou a nebude následovat žádná epidemie, až město bude otevřeno, bude stejně zásluha neviditelných půdních mikroorganismů jako důmyslu bělocha. Uzávěra města pouze poskytla těmto nejmenším z maličkých služebníků člověka příležitost, aby se osvědčili.

Měsíc zaprážen do práce pro člověka.

Na severu Spojených států, nad samotnou hranici Kanady ústí do oceánu řeka St. John River. V jejím ústí vytvořila se ohromná proláklina nad mořským břehem. Každodenně možno na tomto místě pozorovati úchvatnou podívanou. Ohromné masy vody, vzednuté přílivem, přelévají se z oceánu do propadliny. Celé hodiny vtéká voda prudce do kotliny až ji úplně vyplní a hladiny se vyrovnají. Pak je několik hodin klid až do odlivu; když tento nastane opakuje se celý zjev v protivném směru. Voda proudí z prolákliny do oceánu zpět.

Celý zjev je vyvoláván kolísáním mořské hladiny — přílivem a odlivem. Jejich příčinou je měsíc, jenž působí svojí přitažlivostí na naši zeměkouli stejným dílem na pevnou zemi jako na vodstvo. Voda však jako hmota menší vnitřní soudružnosti podléhá více vlivu přitažlivosti, vzdymá se a to na té straně zeměkoule, na které právě je Měsíc. Vzednutí toto je zvláště veliké, když je „nový Měsíc“, pak jsou Slunce i měsíc na téže straně země a jejich přitažlivost se sčítá. V místě kde ústí řeka St. John River činí rozdíl hladin mezi přílivem a odlivem 16 metrů!

Před 16 lety přijel do těch končin americký inženýr Petr Coper. Nadšen krásnou podívanou rozhodl se zapráhnouti příliv a odliv do práce. Mnoho let pracoval nad realizací svých plánů.

Nyní pracuje již na stavbě 14 000 dělníků. Náklad jest rozpočten na 36 milionů dolarů. Staví se několik hrází, pomocí nichž se usměrní proudy vodní. V průběhu 7 hodin přílivu voda pohybovatí bude ohromné turbíny a vytvářeti elektrický proud. Množství vody jež protéká z oceánu do kotliny jest ohromné a činí ve vteřině 20.000 kubických metrů. V pětihodinné přestávce po přílivu pracovatí budou jiné turbíny, vysokotlaké, jež požene voda napumpovaná do přirozené kotliny, jež se nalézá 40 m nad popisovaným místem. Pumpy, jež tam vodu vyzvednou, budou cvičem pchá-

něny proudem, vytvořeným turbínami při proláklině.

Tímto způsobem bude měsíc osvětlovati Severní státy americké nejen svým bledým svitem za noci, ale též miliony žárovek, které rozžehne pouhou svojí přitažlivostí.

VI. Perný.

„Mare nostrum“.

Psali jsme již o „velkém tajemství“ italského hlavního štábu, který má mít novou zbraň, schopnou naprostého převratu nynější válečné techniky. Jedná prý se o nové paprsky ničivé moci, vynalezené geniálním Marconim, který se o tom zástěně zmínil zástupcům zahraničního tisku, právě tak, jako sám Mussolini ve svém prolovu k vojsku, odcházejícímu do východní Afriky. V posledních dnech Mussolini opět učinil na tento vynález nárazku při rozhovoru s předním členem francouzského velvyslanectví v Římě, když týž jej upozorňoval na nebezpečí, v němž by se ocitla Itálie při mocné intervenci anglické válečné eskadry. Mussolini se svojí obvyklou prudkostí na to odtušil: „Z anglického loďstva si vůbec nic nedělám! Mame možnost v krátké chvíli je učiniti naprosto boje neschopné. My jsme pány a proto také je nám dovoleno jasně mluvit!“ — Avšak nehledíc k eventuelní existenci Marconioho vynálezu nesmí se zapomínati, že Mussolini za poslední léta trpělivě, ale prvotřídně vybudoval italské válečné loďstvo, které má dvě největší pancéřové lodi světa: „Vittorio“ a „Vittorio Veneto“, každou o 35.000 tunách, rychlosti třiceti uzlů, a toho nejmodernějšího vyzbrojení. Kromě toho byly zmodernisovány všechny křižníky starších typů, takže dosahují nyní rychlosti dvacetišesti uzlů. Námořní italská moc čítá dnes: 6 pancéřových lodí, 7 velkých křižníků, 12 malých křižníků, 100 řadových lodí a torpédovek, 80 podmořských lodí a nesčetné eskadry ultra-rychlých hydroplánů. Uvážíme-li k tomu ještě válečnou námořní moc Francie, přicházíme k poznání, že britská nadvláda nad Středozemním mořem v pravdě prakticky nestává, a že toto se stává románským, jakým vlastně povždy bylo.

Konec Agua Caliente.

Několik kilometrů od kalifornské hranici mexičtí hoteliéři založili „Město rozkoše a heren“ — pověstná Agua Caliente. — Toto město bylo vyhledávaným dostaveníčkem všech boháčů z Los Angeles a filmových „stars“ z Hollywoodu, neboť cesta ve zvláštních „aero-taxikách“ netrvala ani půldruhé hodiny. — V Agua Caliente byl rovněž natáčen film, jehož děj byl ukázkou tamějšího veselého a rozmařilého života, a v němž hlavní roli hrála populární Dolores del Rio. — Zajímavé jest, že film měl svoji premiéru v přepychovém kinu francouzského zaoceánského obra „Normandie“, při první zpáteční cestě této lodi z New-Yorku do Evropy. — Avšak prezidentem dnešního Mexika je energický a asketický seňor Lazaro Cardenas, který zakázal veškeré hazardní hry na území svého státu. A tak minulý týden v Agua Caliente byly zavřeny všechny herny a hoteliéři byli smutnými svědky toho, kterak jejich klientela, včetně croupierů, štolbů, jezdeckých a závodních koní, kadeřníků, masérů a masérek, melancholicky nastoupila zpáteční cestu do Kalifornie. — Morálka sice zvítězila, ale Agua Caliente jistě svým zánikem zesmutnělo a mexická státní pokladna ztratí-

la statistické příjmy plynoucí z povinných dávek vybíraných v hernách.

HOSPODÁŘSKÝ ZPRAVODAJ.

Ošetřování ovocných stromů na podzim.

Nyní na podzim, po opadnutí listů, je velmi vhodný čas, kdy můžeme ovocnému stromu velmi mnoho prospěti. Napřed odstraníme, t. j. hladce seřízneme a spálíme všechny mrazem zničené, odumřelé, rakovinou napadené a jinak choré větve a s holých korun stromů odstraníme „housesní hnízda“, v nichž ve svinutých a opředěných listech přezimují housenky některých motýlů (bekyně zlatořitné), při čemž pozorně prohlédneme všechny mladé větévky, nejsou-li na nich známé prsténce bourovice prsténčivého, které též seřízneme a spálíme. Opomineme-li toto opatření, rozlezu se na jaře housenky po větvích a mohou ožrati korunu stromu i úplně dohola. Tu pak lze strom zachrániti jen včasným postřikováním koruny některým jedovatým roztokem (arsokol a j.). Podobně odstraňují se i mumifikované plody (od houby Monilie), které zůstaly v korunách; spadlé plody a listy nemají se však skompostovati, nýbrž spáliti, aby v nich obsažené zárodky chorob a škůdců se nepřenesly do příští vegetační periody. Jest přirozeno, že řádným okopáním a pohojením stromu velmi prospějíme jeho zdraví.

Na podzim je též příhodný čas k čistění stromů. V rozsedlinách kůry skrývá se totiž množství různých škůdců i zárodků chorob, zejména, je-li strom porostlý lišejníky a mechy. V tom případě jest dobře kmen očistiti kartáčem (nejlépe ocelovým), smočeným v 10 proc. karbolinem

nebo petroleji. Nejobvykleji však postřikujeme kmen i celou korunu karbolinem. Karbolina třeba však používatí speciálně „stromového“ (např. Plantasan a j.), poněvadž obyčejné karbolineum na dřevo těžce se mísí s vodou a může strom i vážně poškoditi. Postřikujeme i každou nejmenší větvičku, poněvadž i na nich přezimuje množství škůdců a zárodků chorob. Proto pouhé natírání kmene a silnějších větví vápnem nemá očekávaného účinku, poněvadž husté vápno nepronikne do úzkých štěrbin kůry, v nichž nejvíce škůdcové přezimují, ba často tvoří i ochranný příkrov pro přezimující škůdce. Dobré, kvalitní karbolineum na stromy vnikne snadno do každé skuliny kůry a ničí kromě zde přezimujících škůdců i lišejníky a mechy, rostoucí na kmeni a silnějších větvích. Striká se za bezmrazých dnů, když kůra stromů není vlhká, pomocí stříkaček s jemným, mlhovitým rozstříkem, tak aby byla zasažena každá i nejmenší větévka, avšak aby při tom karbolineum nestékalo proudem po kmeni a větvích.

Bylo by jen v zájmu našeho ovocnářství, kdyby se postřikování stromů karbolineem stalo každoroční pravidelnou prací v sadě a zahradě aby přestaly stálé stížnosti na strupovitost ovoce, mšici krvavou, publiku švestkovou a pod.

Oznámení.

Tímto se oznamuje, že termín posvícení ve Straklově českém byl změněn. Ujednáno, že posvícení se bude odbývatí po Pokrově v tu neděli. Případne-li svátek Pokrovy na neděli, koná se posvícení za týden. Tedy posvícení u nás připadá letos na den 20. a 21. října t. r.

Obecní výbor.

193.

Jak ho opatroval, krmil a jak mu lichotil. Tolik lásky ani vlastní matka mu nevěnovala.

Kdo vycházel na hon hned po honebním čase, kdy zvěř není ještě řádně opeřena nebo dospělá, stával se jeho úhlavním nepřítelem.

Měl jsem se vydati na objížďku po kraji právě na počátku honební sezony, chtěl jsem pro případ vzítí s sebou střelnou zbraň. Viděl jsem hned, že se to p. Paškovičovi ne líbí. Pokusil jsem se tedy ručnicí do vozu zanést, aniž by to viděl. Uhádl snadno můj záměr a zvolal vyčítavě:

„Ha, ha, střelná zbraň, bez ní by to nešlo!“

Vymlouval jsem se, dokazoval, připouštěl různé náhody, ale nic platno.

Zasmál se pohrdavě a podáváje mi vyzáblou ruku pravil s pořádnou dávkou ironie:

— „Jen jeďte, nebojte se mně, vy vražedníku holých pupků.“

Okresní starosta Staniševský organizoval výlet, abychom měli příležitost podívatí se po okolí. Trval celých deset dní. Rád vzpomínám na milé pohostinství na velkoštatku p. Mikulského v Dokšicích na bolše-

Tržní zprávy.

CHMEL.

Žatec, 6. září.

Česání chmele v oblasti žatecké bylo v první polovině uplynulého týdne všeobecně skončeno. Sklizené zboží těší se všeobecně pozornosti, zejména zájemníků z ciziny. Na žateckém trhu chmelném projevovala se v uplynulém týdnu značná poptávka po novém zboží, zejména však po prima a dobrých středních chmelfch. Denně byly vykoupěny četné položky ve výrobních obcích a dnes se počítá, že byla již z venkova odebrána dobrá desetina letošní sklizně. Ceny u prima chmelů se v posledních dnech zpevnily, kdežto u středních chmelů se cenový rámec rozšířil. Dnešní záznamy žateckého chmele jsou pak tyto:

Za výběrové a prima chmele	Kč 1.600 až 1.700
„ dobré střední chmele	„ 1.550 až 1.600
„ střední chmele	„ 1.450 až 1.550
„ slabé střední chmele	„ 1.400 až 1.450
	za 50 kg.

Kupuje se skoro výlučně pro účely exportní. Závěrečná tendence je klidná, pro prima chmele zpevněná.

Za ročník 1934 se nabízí Kč 1.100 až 1.200, za ročník 1933 Kč 700 až 750 za 50 kg.

Veřejná známková chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnešního dne 475 žoků v hrubé váze 1.020 ctů á 50 kg žateckého chmele sklizně 1935.

V Německu se počalo s česáním a sklizňové výsledky zklamaly. U holešovské oblasti snižuje se odhad ze 120 000 ctů na 100.000 ctů, v nejlepší případě na 110.000 ctů. Deštivé počasí vadí rychlejšímu postupu v česání. Úředně nebyly nej-

nižší a nejvyšší ceny chmele nové sklizně ještě vyhlášeny.

Český odbor Jednoty chmelařské
v Žatci.

Nově otevřená krejčovská dílna v Kvasilově,
pod vedením mistra s diplomem
Vladimíra Martinka,
prijme do učení chlapce.

Ovocné stromky a keře

jabloně, hrušně, třešně, višně, švestky,
renklody a růže nejlepších druhů levně
nabízí

M. TUČEK, ovocné školky

PODCURKOV, poczta Glińsk-Czeski.

Smrčky výšky od 50 cm až 1 m. 100 kusů
90 zl.

Ústředí České matice školské v Lucku upozorňuje na výhodnou inserci v Českém Volyňském Kalendáři na r. 1936. Záznamy přijíma kancelář Ústředí ČMŠ. v Lucku Skrz. poczt. 15.

Insertní sazby: 1 strana — Zl. 40; 1/2 strany — Zl. 25; 1/4 str. — Zl. 15; 1/8 str. — Zl. 8.

194.

vické hranici. Navštívili jsme také několik strážnic „Kopu“ a na zpáteční cestě zastavili jsme se v Budstavě. Cesty jsou v hrozném stavu, vůz se nám polámal, jen s námahou hostali jsme se zase do Varopajeve.

Byl jsem nucen svoji další výpravu na pohraničí přerušit a vrátit se do Varšavy, do toho města prokletého v době horkého léta. Nic nemohlo mi nahradit ztracených rozkoší, všecko přesytilo se nudou a hořkostí.

Zastavil jsem se u přátel na vsi podvaršavské, ani pobyt v kraji tak romantickým nad řekou Narví mne nepotěšil. Nic se mi tu nelíbilo, všecko bylo pro mne velmi civilizované a kulturní. Každý kus země vyzískán, poorán. Pole, všude do dálky se táhnoucí pole, přerývané válcovanými cestami, po kterých s báječnou rychlostí přeletovaly auta v mračnách prachu. Vesnice podél silnic kryla jedna jediná barva, ve které strany i zeleň zahrad mizela. Velkostatky i hospodářské dvory vystupovaly všude jako veliké továrny rolnické pro zásobování žaludku Varšavy.

Stávalo se, že i v noci probouzel mě stesk a touha po těch krajinách rozlehlých, kde tulák — myslivec nalézá pravé eldorádo, ukojení svých dojmů, pochopení tajemství živé přírody.

195.

Přisahal jsem si v duchu, že se do těch lákavých kenčin musím ještě jednou vrátit.

KONEC.

OBILÍ.

Záznam rovenské obilní bursy 13.IX. 1935.

Žito dvorské	Zl. 10.50— 11.00	za 100kg
„ různé	„ ————	„ „
Pšenice dvorská	„ 15.50— 16.00	„ „
„ obyč.	„ ————	„ „
Ječmen pivovarský	„ 10.50— 10.75	„ „
„ na kroupy	„ ————	„ „
Oves jedn. druhu	„ 10.75— 11.25	„ „
„ sbíraný	„ ————	„ „
Mouka žitná I. 55°.	„ 18.50— 19.00	„ „
„ „ I. 65°.	„ 16.50— 17.00	„ „
Mouka pšen. I. 40°.	„ 28.50— 29.50	„ „
„ „ I. 55°.	„ 25.50— 26.50	„ „

Otruby žitné	„ 6.50— 6.75	„ „
„ pšeničné	„ 7.25— 7.50	„ „
„ ječné	„ 6.75— 7.00	„ „

Záznam 13.IX. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 1.65	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„ 2.40	„
Ječmen	„ 1.50	„
Oves	„ 1.50	„
Hřečka	„ —	„
Proso	„ —	„
Řepák	„ 5.00	„
Hrách	„ —	„
Fasole	„ —	„
Mák	„ —	„
Jetel	„ —	„

Celé Volyni jsou známa

nejchutnější piva

z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

PIVO

= pivovaru „Kvasilov“ =

„SALVATOR“, „EXPORT“

„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno. ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmeister
své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
Žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmeistera je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ)

ul. 3. Mája 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä C H E R“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čisticí
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trybkový „P A T R I A“
různých velikostí i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

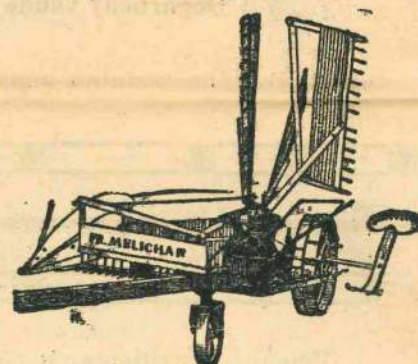
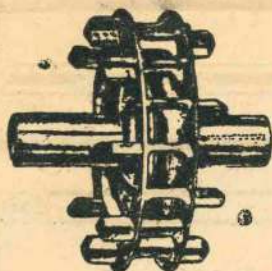
Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR

Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZNÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.
Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saetra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polsce, Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodati Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY